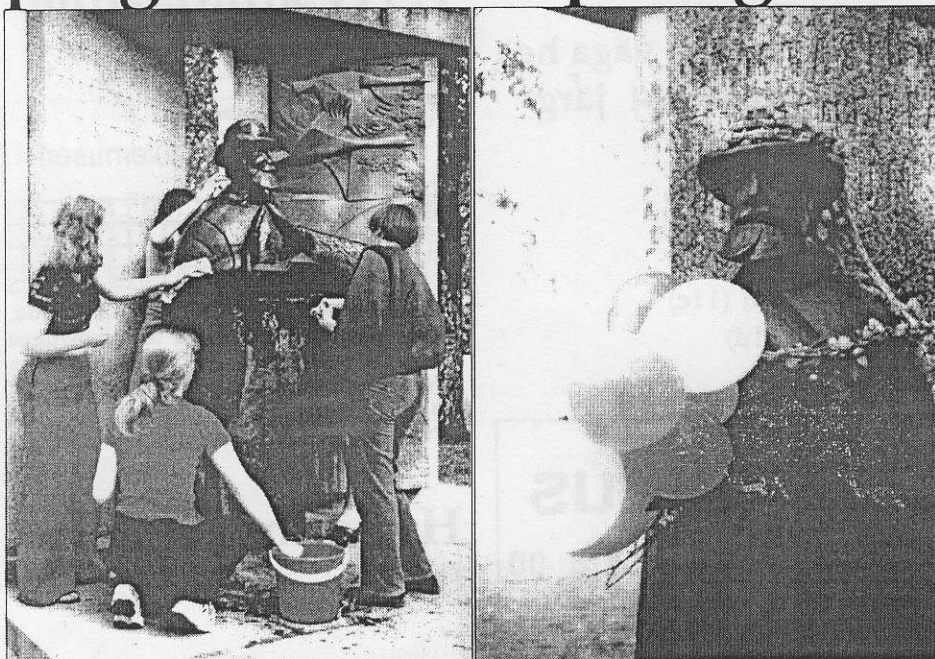

MILANG

Hugo Treffneri Gümnaasiumi õpilasleht

juuni 2000, nr. 10

Treffneri vaimu immutati pargis lastesampusega

Õpilasomavalitsus peseb Uve Saare juhtimisel Treffneri kuju lastesampuse ja kingaviksiga. Pärast üritust polnud Hugo karvavõrdki rõõmsama näoga kui enne.

25ndal mail tähistasid HTG õpilased Hugo Treffneri kuju püstitamise III aastapäeva.

I vaatus

Rongkäik kooli juurest. Kõige ees 11a klassi poisid, kes kannavad kooli silti. Liigutakse Laiale tänavale ning sealt edasi üle silla, kus treffneristid suudavad tulla selle peale, et võiks hüpata ja panna jalgealune kõikuma. Sillast üle saadud, pööratakse paremale ning mööda alleed jõutakse õnnelikult Hugo kuju juurde.

II vaatus

Kompositsioonide tegemise kohustus lõpeb sellega, et õpilased asuvad parki rüüstama. Murtakse oksi ja katkutakse muru ja rebitakse puudelt lehti. Viis noort ÖOV-st pesevad tuimade nägudega monumenti Emajõe veega.

Üks noormees viskab ämbritäie vett ausamba suunas, paar tüdrukut kiljuvad moepärast. Uve kamandamisel lauldakse koolilaulu. Samal ajal valatakse Hugole peale veel lastesampust. Seejärel asetatakse buketid Hugo Treffneri jalge ette ning lahkutakse kergendatult.

Arvamine

Üritus iseenesest oli organiseerimata. Puudus tunne, et midagi toimuks ja kohalolekki tundus mõttetut. Oleks pidanud olema rohkem tegevust või need vähesed asjad, mis toimusid, oleks võinud sündida muusika saatel. Järgmine kord, kui selline *happening* toimub, võiks arvestada sellega, et peale korraldajate võiks teistel kah muud tegevust olla kui parki rüüstada ja muru tallata.

Selles lehes

Selleaastased
sisseastumiseksamid
lk.3

Milleks meile
humanitaarhaidus?
lk.4

Intervjuud -
Toomas Jürgestein
ja Piret Kull
lk.6,7,8

Armastus Treffneri
seinte vahel
lk.9

Soome-Eesti tantsupidu

18ndal juunil toimus Helsingis Eesti-Soome tantsupidu, mis leidis aset olümpiastaadionil.

Eestist oli umbes 4500 tantsijat ja Soomest 1500. Pealtvaatajaid oli 3000 ringis. Puudus reklaam, mis oleks kutsunud rohkelt pealtvaatajaid. Oli üks etendus, erinevalt Tallinnas toimuvast tantsupeost, kus oli kolm etendust. Ka kogemus oli võrreldes Tallinnaga hoopis teine. Jäi saamata see hingeline pool - ei elatud pärast üritust nädal aega selles auras, et käidi tantsimas. Ka publiku poolt polnud nii sooja vastuvõttu kui Eestis. Rongkäikki oli pettumus - puudus orkester ja iga mööduv tramm peatas selle. Kaks päeva külmetati, kuid kui meie omad tantsima hakkasid, paistis hommikust saati päike - vanajumal ikka armastab eestlasi. Aga siiski - eestlane tehku oma tantsupidu ja soomlane võib siia vaatama tulla. Loodetavasti ei saa see ühistantsupidu traditsiooniks.

Milang

Uve Saare arvamuse pani kirja
Mirjam Veermäe

Raske, kuid mitte võimatu

Nelja uue numbriga aastaarv on toonud ka Hugo Treffneri Gümnaasiumi äsjaremonditud majja palju muret ja rõõmu. Õppeaasta täis Toomemäest üles ja alla jooksmist, segadust tundide ja hoonetega on läbi saamas. Praegu värskena tundub kolmas korrus jääb vanaks selle kõrval, mis õpilasi sügisel ees ootab.

Aga ikkagi jääb nü mõnelegi siit koolist lahkujale hinge kriipima küsimus: ehk oleks võinud miski parem olla või oleks midagi võinud paremini teha? Ka selle õppeaasta viimases "Mülangus" on toimetust juhtinud kooli tähelepanu mõningatele probleemidele, mis lahendust ootavad. Muidugi peame ka ise nende lahendamisele kaasa aitama, see töö ei ole just kergemate killast. Aga eks julgustame end õpetaja Toomas Jürgensteini sõnadega: "Probleemide lahendamine on raske, kuid mitte võimatu".

Peatoimetaja

Direktori käskkirjaga avaldatakse kiitust väga hea õppeedukuse ja eeskujuliku käitumise eest järgnevatele õpilastele:

Kadri Noorvee (10a)
Mari-Liis Lepisk (10a)
Aapo Prii (10b)
Laura Sedman (10c)

Kadri Birnbaum (11a)
Liis Karo (11b)
Andres Vihalem (11c)
Kerli Krillo (11d)

Abiturientide lõpuaktus neljapäeval, 22. juunil, kell 14.⁰⁰

Palume kõikidel abiturientidel koguneda kella 13.45ks lava kõrval olevasse ruumi.

Kell 21 algab koolimajas lõpuball.

Õpikute jagamine augustis toimub järgmiselt:

10. klassid - 29. august	10. ⁰⁰ - 14. ⁰⁰
11. klassid - 30. august	10. ⁰⁰ - 14. ⁰⁰
12. klassid - 31. august	10. ⁰⁰ - 14. ⁰⁰

Uued õpilased 11. klassis

Reet Kasekamp (humanitaar)
Ave Lehesmets (humanitaar)
Anneli Siirak (humanitaar)
Tuuli Luik (humanitaar)
Malle Tiidelepp (humanitaar)

Siim Karus (reaal)
Evelin Kont (reaal)
Kati Härm (reaal)

HTG ainulaadne "britzturniir"

HTG britzturniiri tulemused 15

Osavõtjad paari	1	2	3	4	5	6
Kuldkepp & Vahur Sprivul	4	2	2	1	4	2
Enk Press & Peeter Lino	0	2	2	3	2	4
Erin Joandi & Ernst Tunget	2	4	0	4	0	2

Varakevadel rippus kooli stendil teade, millel võis näha toimunud bridzivõistluse tulemusi. Samuti hakkas silma ka üritusele pandud nimetus - BRITZITURNIIR. Oli see kogemata või on tõesti tegemist HTG eripärase leiutisega?

Hugo mütsi all

Erinevalt pargis seisvast Hugost pole koolimajas paikneval büstil külmade ilmadega probleeme - lahke õpilane on talle andnud oma talvemütsi.

Peatoimetaja: Jüri Tarkpea

Toimetajad: Mirjam Veermäe, Karin Kiisk, Sigrid Pisukov,
Hanne - Stella Säre, Kaie Heido, Lennart Peep, Rainer Reile

Fotograaf: Käty Kask

Küljendaja: Käty Kask

Juhendaja: Age Salo

Sisseastujate arv kinnitas suurt huvi Treffneris õppimise vastu

1. ja 5. aprillil toimusid sisseastumiskatsed HTG-sse. Seekord oli rahvast rohkem, kui varasematel aastatel ning ühele kohale kandideeris koguni üle kolme inimese.

Esimesel päeval tegi testi 329 potentsiaalset treffneristi ja teist sama palju teisel päeval.

Seekordsed testid olid tehtud raskemad, et paremini teri sõkaldest eraldada. Teste oli kokku kolm. Seda oli kahe võrra vähem kui eelmisel aastal. Sellegipoolest oli psühholoogiline võimetest sama mis eelmiselgi korral, mis nii mõnegi meelest on üpriski kerge. Kurdeti ainetestide üle, mis pidid väga rasked olema ja küsitlute arvates olid keerulised ka humanitaarharu kirjanduse testid. Arusaamatul põhjusel jäeti välja võõrkeele testid, millest on natuke kahju, sest varem on just sellega vaeva nähtud.

Paljud arvavad, et Treffneri kooli trumbiks on reaalharu, kuid küsitlus näitas, et tegelikult on rahvas huvitatud loodusharust. Võib-olla tuleks mõelda veel ühe loodusklassi juurdeloomisele.

Peale testide analüüsimist, uurimist ja

parandmist pandi stendile välja uute treffneristide nimekiri, mis veel päris õige ei olnud, kuna mitmed jäetakse välja ka vestluse käigus.

Vestlusest võttis osa traditsiooniliselt neli liiget: kolm õpetajat ja potentsiaalne rebane. Uuriti enamasti teadmisi Eesti ajaloo valdkonnast ja kõrvale ei jäänud ka tüüpilised "miks-sa-siia-kooli-tulid" küsimused. Pluss veel küsimused valitud harust. Need, kes vestluselt läbi kukkusid, olid päris kibestunud. Kadus võimalus saada ühte Eesti parimasse kooli nii napilt.

Treffneri kooli ja Hugo Vaimu vastu on huvi erakordselt suur. Seda näitasid ka sisseastumiskatsed.

Kui keegi tunneb huvi sisseastujate kohta, siis on tulevaste rebaste nimekiri juba pikemat aega stendil.

Lennart Peep

Treffneris soositakse reaallaineid

Kevad on teatavasti tore aeg. Ilmad lähevad ilusaks ning elu muutub kergemaks-helgemaks. Abiturientidele tähendab kevad suuremat koormust ja närvipinget - on see ju lõpueksamite aeg.

Kuna edasiste õppimissoovide täitumine sõltub suuresti riigieksamite tulemustest, siis ei leia naljalt õpilast, kes enne eksameid senisest usinamalt ei pingutaks. Praeguseks on suur õppimine läbi, nüüd muretsetakse juba tulemuste pärast.

Millised on populaarsemad eksamid Treffneris? Riigieksamitele registreerunud 165-st õpilasest 163 kirjutasid kirjandit. Pingereas järgmine on inglise keel - selle eksami sooritasid 142 õpilast. Kuna Treffner on eelkõige süiski tuntud oma

reaalhariduse konkurentsivõimelisuse poolest, on ka loomulik, et 107 õpilast valis matemaatika eksami. Seevastu füüsika eksami kasuks oli otsustanud ainult 9 õpilast. Tihedalt püsivad matemaatika kannul loodusteadused: bioloogia (99 õpilast) ja keemia (74 õpilast). Humanitaarainetest oli eelistatuim ajalugu, mille oli valinud 69 õpilast. Teistest keeltest oli populaarseim saksa keel (20 õpilast), vene keele eksami valisid 4 õpilast.

Need andmed toovad kaunis selgelt esile tänavuste lõpetajate tulevikusoovid. Näib, et valdav enamus tahab omandada kõrgharidust loodusteadustes või reaaliainetes. Kas järgnevate lendude soovid jäävad samaks või muutuvad, näitab aeg.

Karin Küsk

Kodumaine tool ei pidanud suurele koolipingele vastu

Eelmine aasta sisseastumiskatseid tegemas käies oli vaatepilt H. Treffneri koolist kurb. Tool, millel istusin, kragises ja nagises, laud, millel kirjutasin oli soditud ning kõikus ühelt küljelt teisele.

See aasta on olukord tunduvalt paranenud, vähemalt pealt vaadates. Probleeme jätkub ka uue mööbliga. Mitmed toolid on katki läinud lihtsalt istumisest. Kuid õnneks on mööblil aastane garantii, kuid mööblitootjate arvates oli katkiminemise põhjuseks vandaalitsemine. Niisiis kutsuti koolimajja spetsialist, kes kogu mööbli üle kontrollis. Loosung "Eelista Eestimaist" ennast ei õigustanud - 410-st toolist viidi uuesti keevitamisele 15. Nüüd on direktor otsustanud firmat vahetada. Praegune mööbel asendatakse ISKU mööbliga. Loodame, et siis enam probleeme ei teki.

TREFFNERIS SAAB STANDARDI MÖÖBLI ABIL ÕPPIDA, KUIDAS ISTUDA JA ASTUDA NII, ET EESTIMAININE TOOL AASTAID TERVE PÜSIKS!

Ebakindel humanitaarlus Treffneris

Kevadel meie koolis läbi viidud küsitluse põhjal selgub, et vastanud 62-st humanitaarklassi õpilasest soovivad kõik muutusi humanitaarsuuna õppekavadesse.

Suurimad probleemid kumavad läbi just abituuriumi humanitaarklasside vastusteledelt, sest eks ole nemad selle HTG humanitaarhariduse juba peaagu kätte saanud. Nõrku kohti on oma õpiaastate jooksul leidnud ka kümnenda ja üheteistkümnenda klassi õpilased.

Probleem reaalinetega

Kaheteistkümnendate klasside vastused sarnanevad väga ühe probleemi mainimise poolest. Nimelt on pea iga teine õpilane soovinud vähem reaalaaineid. Seda põhjendusel, et neid ei olevat humanitaaridel nii palju vaja.

Rohkem aega lubatud valikainetele ja enam humanitaaraineid, sest oleme just nende pärast tulnud humanitaarklassi, mitte nii suures mabus reaalaained õppima.

Nii kirjutab üks abiturient paljudest – inimene, kellel HTG kauareklaamitud, -kiidetud haridus praktiliselt käes on. Ning seesugune vastus ei ole ainuke, vaid neid on veel – õpilasi, kes “lipulaevalt” saadud haridusse siiski suhteliselt skeptiliselt suhtuvad.

Samas võib kümnenda klassi vastusest välja lugeda hoopis vastupidist: soovitakse just rohkem matemaatikat ning seda valikainena. On ka üsna loogiline, et kui reaalsuunas õpib sügavamate humanitaarhuvidega noori, võib ka humanitaarlaste seas reaallalainimesi olla, kelle arenguvõimalused hetkel püratud on.

Üheks valupunktiks teiste kõrval on ka informaatika vähesus, mida tunnetab eriti üheteistkümnend klass. Kas tõesti ka informaatika loetakse nende reaalinete hulka, mida humanitaaridele vähem õpetada võidakse? Kuigi informaatika tunnis pole kunagi käsitletud midagi ülimatematilist või –füüsikalist, millest D ja E klassi õpilased poleks võimelised aru saama, vastupidiselt matemaatika ja füüsika

tundidele, mis nii mõnelegi üle jõu käivad.

Lisandumas on veel üks valupunkt:

Siiski on ka humanitaaridele reaaleined vajalikud ja enamus ei käinud ka üle jõu, pigem peegeldub õpetajate sublumine – humanitaar ei suuda mõelda ja seetõttu ei mõeldagi.

Kui õpilane midagi seesugust kurdab, on see märk läbimõtlematusest ja viitsimatusest probleemide lahendamiseks ette võtta. Halvim mis võib juhtuda ongi see, kui humanitaarharu õpilased (sisuliselt kaks viiendikku koolist) pannakse end tundma õppimisvõimetu osana HTG-st.

Praegused humanitaarkursused

on põhjamaade ajalugu, usundiõpetus ja žanri- ning tekstiõpetus, ladina keel, mütoloogia. See nimekiri on väga lühike, ennast väga heaks kooliks pidavale HTG-le liiga lühike. Muidugi ei mõista kõik nurisejad ainetundide taga olevaid majanduslikke ja õppekavalisi probleeme, kuid Treffneri kooli üldiselt väga heale vundamendile ehitatav humanitaarmaja jääb siiski liiga madalaks ja nõrgaks. Vastusest jäävad mitmed küsimused. Mis on õpetuse eesmärk? Mis saab humanitaarsuunas õppijast pärast kooli või kuhu seesuguse pagasiga minna saakski?

Rohkem sotsiaallained!

See soov kumab läbi pea igast vastusest. Soovitakse õppida rohkem meediat, reklaami, psühholoogiat, vanade idamaade filosoofiat ning oluliselt rohkem keeli. Vastajad on maininud hispaania, prantsuse ja isegi hiina keelt. Tõepoolest – paljud tulevad humanitaarklassi selleks, et õppida rohkem võõrkeeli. Alles sellel aastal lahendus kaua õpilasi painanud probleem ning abituuriumi õpilased saavad õppida saksa keele kui A-keele kõrval B-võõrkelenä ka inglise keelt. Humanitaaride üldise arvamuse on suurepäraselt väljendanud üks abiturient:

Võiks olla rohkem humanitaaraineid, mitte nii palju teistest harudest. Kui valitakse humanitaarharu, siis ei soovita seal õppida samas mabus reaali- ja loodusaineid kui teistes klassides.

**Toomas
Jürgenstein,
HTG filosoofia ja
usundiloo õpetaja**

Arvan, et humanitaarharu on tänases HTG-s endiselt väljatöötamisjärgus. Püüame seda suunda arendada viisil, et humanitaaria õppekavas kujuneksid välja kindlad keskmed, mille ümber oleks õpilastel mitmeid võimalusi oma valikutest lähtuda. Võrreldes reaalaruga, kus prioriteedid on juba aastaid kindlalt paigas, on humanitaarsuuna olukord muidugi ebaselgem. Nii mõndagi tuleb katse-eksituse meetodil paika panna. Hariduses liiguvad protsessid üldse pikaldaselt – tõmbaksin paralleeli Tartu Ülikooli usuteaduskonnaga, kus alles praegu, kümmekond aastat peale taasavamise algust, hakkavad asjad kindlasse rööpasse minema. Seetõttu arvan, et läheb meilgi veel kolm-neli aastat, kui saame rääkida enam-vähem stabiilselt töötavast humanitaarharust. See on asjade normaalne kulg.

Mis loom see siis on?

Mis on see, mida HTG-s humanitaarhariduse nime all pakutakse? Mitmed abiturientid arvavad, et ollakse õppinud reaalinete seisukohalt vähendatult ja ajaloo seisukohalt pisut laiendatult teistele harudele pakutavat. Ning neid ei saa küünilisuses ja virisemises süüdistada, sest tõesti – läinud aastad oleks võinud mööduda aega ratsionaalsemalt kasutades.

Mitte keegi ei saa väita, et kool oleks teinud midagi valesti või halvasti. Kuid paremini saab alati ning seda eriti meie koolis pakutavale humanitaarharidusele mõeldes. Peaasi, et otsustajad ei mõtleks:

Palju asju võiks olla teisiti, kuid kuna nende elluviimine võib kaasata veelgi rohkem ebameeldivusi, siis on parem mitte midagi muuta.

Jüri Tarkpea

Kas armastuse koht on koolipingis?

Kes meist ei oleks märganud kevadet - lilled on tärkanud, linnud laulavad kõikjal, armastus poeb inimestele ja teistele olenditele naha alla.

Kindlasti on ka kõik meist vähemalt ühel korral märganud neid noori armu-nuid, kes koridoride peal nii agarasti teineteist suudlevad. Kas nad peaksid oma isiklikke ja intiimseid asjatoimetusi just koolimaja koridoride peal ajama... arvamusi on mitmeid.

Mõningaid ei häiri see üldse, mõningad seevastu tunnevad vastikust, kadedust, igatsust...

Olevat päris piinlik koridori peal kõndida, kui pead end veel seina ääres õrnutsevatest paarikestest mööda pressima, ise pöidlaid pihus hoides, et neid ainult ei segaks.

Mida peaks siis ette võtma? Ehitada mingist kolikambrist armunuile pesake. See oleks liiga kallis, arvestades meie koolis käivaid restaureerimistöid. Raha on mujalegi vaja. Reserveerida neile üksildasse nurka diivan, kus oma asjatoimetusi ajada. See oleks teoreetiliselt teostatav, kuid siis tekiks sealgi ülerahvastatus. Tuleks nad hoopis koolimajast välja tänavale ajada? Odav, aga samas tekiks ilmastiku-probleemid. Vihma käes suudelda on väga romantiline, kuid kopsupõletikus haiglas viibimine ja õppetöös mahajäämine ei kaaluks üles hetkelist õnne kallima kaisus.

Kas aga tulekski nad kusagile nurka pressida või teha neile lihtsalt noomitusi, kuni neil endal villand saab ja nad oma õrnutsemisi mujal ajama hakkavad? Kas peaks kooli territooriumil suudlemise üldse ära keelama?

Mida paarikesed ise asjast arvavad, seda ei olnud nad valmis kommenteerima. Küll aga küsisime etiketi õpetaja proua Pahlalt.

Nüüsis on mõtteid mitmeid ja võimalusi palju. Mis oleks odavaim ja samas eetiliselt korrektseim? Mis tooks kõige kiiremini tulemusi? Kas üldse peaks segama noorte õnne, las on rõõmsad, kuni nad noored on. Lahenduse leidmine ei ole kerge. Kuigi viimasel ajal on noored vabatahtlikult hakanud tänavale minema. Äkki laheneb kogu see probleem iseenesest. Eks aeg näitab.

Mida arwab aga kevadarmastusest üliõpilane, kes ka kunagi samasuguste tunnetega võidelnud on? Seda, et ta endises koolis esimesse armastusse tolerantset suhtuti, on igati positiivne. See aga, et õpetajad paarikeste üle nalja viskasid, võis küll nii mõnelegi haiget teha. Aga nagu nüüdki, võis nii mõnigi üksik armunuid suudlemas nähes kadedaks minna, eriti, kui noormees/neiu valimusest kenad olid... Seda, kas küsitlavad ka ise selleine on, püüdis ta saladuses hoida, kuid pika mõtlemise järel jõudis ta järelduseni, et kuigi ta on sellest east välja kasvanud, on ta siiski samasugune.

Parimateks suudlemiskohtadeks peeti garderoobe ja kappe, kui aga need võimalused puuduvad, tuleb kasutada trepialuseid, uksetaguseid, kardinatagused ja üldse igasugused -tagused, kuid WC (pidage meeles!) ei ole just koige meeldivam koht. Positiivne oli arvamus ka omaette toa ja diivani idee koha pealt, küll aga pani kahtlema selle kasutatavuse arv, kuna pole vaba usutat, et noored sinna lausa ummikuid ja järjekordi tekitaksid. Rootsis on olemas samuti omaette toad, mis pole mõeldud küll suudlemiseks, vaid rohkem mediteerimiseks, palvetamiseks, nüisama omaette olemiseks, õppimiseks enne kontrolltöid – kinnine ruum, kus saab nüisama olla, ükskõik, mida seal ka ei tehta.

Kaidi & Hanne-Stella Säre

Tea Pahl,
HTG etiketiõpetaja

1. Kuidas suhtute koolis suudlevatesse paaridesse?

Loomulikult pole ma armumise vastu, kuid arvan, et seda ei tohiks nii avalikult näidata. Suhe on mõeldud kahele inimesele ja see on vägagi isiklik.

Tuleks mõelda, kus ja kuidas oma tundeid näidata, sest tahes-tahtmata panevad suudlevad paarid kõrvalseisja piinlikku olukorda.

2. Kas see on viimaste aastate "ilmnevus" või on seda esinenud ka varem?

Õnneks või õnnetuseks on see just praeguse aja "lemmiktegevus", varem seda ei esinenud. "Minu ajal" jälgisid õpetajad õpilasi väga pingsalt. See, et tüdruk koolis poisil süles istus, oli välistatud. Juba sellele, kui koolipeol kolm tantsu järjest tantsiti, vaadati imeliku pilguga. Suhe on mõeldud kahele inimesele, ja arvan, et selle näitamisega tuleks olla ettevaatlikum.

3. Kuidas tuleks teie arvates käituda?

Arvan, et suhted tuleks tööst eraldi hoida. Elus pole lihtsalt võimalik kõike saada. Näiteks, mis juhtuks, kui mulle oleks mõni minu kolleegidest väga sümpaatne. Ma ei saaks ju endale lubada oma tunnete väljendamist. Mida mõtleksid õpilased? Samas väljaspool kooli need reeglid ei kehti. Oma tundeid tuleks kontrollida ja neid peaks oskama õigel ajal väljendada.

Sigrid Pisukov & Kristel Uihoaed

Toomas Jürgenstein: "Mind peab

Miks te otsustasite õpetajaks hakata?

Ei ole välistatud, et minust kunagi ka pastor saab, aga eks see samm ole vist rohkem küll tunnetuse küsimus. Mulle meeldib töö kooli juures ja seda ma enda jaoks väga ei põhjenda. Niikaua kui ma tunnen, et olen õige koha peal, ei otsi ma mingit alternatiivset ametit. Ma ei välista, et nüisugune aeg tuleb, kui ma tõepoolest tunnen, et on vaja mingit vaheldust ja hakkan midagi muud tegema, aga hetkel peab mind vähemalt viis aastat koolist kepiga eemale ajama.

Mis teile selle töö juures kõige rohkem meeldib?

Ma ikkagi vaimustun õpilaste mõtetest ja nende ideedest, kuigi ma olen koolis juba üsna kaua töötanud. Minu teiseks ametiks, millega ma samuti leiba teenin, on kirjutamine ja oma lugude ja raamatute jaoks saan ma inspiratsiooni just koolist. Ühesõnaga - siin, selles gümnaasiumis õpilased julgevad küsida, nad julgevad omi mõtteid esitada. Võib-olla ongi kõige tähtsam suhtlemine õpilastega ja meeldivad kolleegid.

Miks te otsustasite usuteaduskonda õppima minna?

Ma pean tunnistama, et vastus on üsna samasugune nagu kooli puhulgi, et kui mingi asi ikka väga tõmbab, siis nüisugused ratsionaalsed argumente on küllalt raske leida. Muidugi võiks lihtsalt öelda, et nagu huvitas, aga see ei oleks päris õige vastus. Teatud tõmmet religiooni poole olen tundnud ikkagi juba noorest peale ja tahtmine süviti minna on tekkinud kokkupuudetest erinevate usundite, usuvoolude ja kirikutega. Aeg jõudis sinnamaale, et tahtsin selle tee lõpuni käia.

Toomas Jürgenstein kümme aastat tagasi Jakutias...

Miiline on teie suhe religiooniga?

Ma olen kiriku liige ja arvan, et olen fanaatiline usklik: selle koha pealt ei ole mul häbeneda midagi. Fanaatiline selles mõttes, et minu elust ja tööst moodustab religiooniga tegelemine umbes 90%. Aga see ei tähend kaugeltki mitte seda, et ma eitaks muude teede võimalusi. Minu kõige tugevamad usulised kogemused on just need, mis ma olen saanud kokkupuudetest teistsuguse usulise taustaga inimestega suheldes.

Kas te kavatsete veel kirjutada?

Jah, loomulikult, see on mul teine elu ja kohati mul mõtted tulevad arvuti taga kirjutades. Hetkel on käsil üks (minu originaalteksti on vähe) raamat, kus olen teinud usulisi intervjuusid Eesti tuntud inimestega - Tunne Kelamiga, Jaan

Kaplinskiga, Liina Olmaruga. Aga on ka budist Peeter Vähiga, ka islami ja judaismi esindajad on seal olemas. Vahele tahaks panna katkendeid Treffneri kooli õpilaste esseedest. See käsikiri hakkab valmis saama, ja veel on üks pooleli. Loomingulisi plaane on tavaliselt ikka. Töötan tavaliselt mitme asja kallal paralleelselt. See on ala, kus ma tunnen, et väga palju oleks seal teha ja päris palju, ma arvan, et jõuan veel ka.

Kas te loete palju?

Kahjuks ei ole aega, piinlik on. Ma teatud eluperioodil lugesin üsna palju. Hetkel pean kahjuks tunnistama, et lugemine on see, mille jaoks üha vähem aega jääb.

Mis on teie lemmikraamat?

Mind on mõjutanud mitmed, otsest lemmikut ei julgeks nimetada, aga Tolkeini "Sõrmuste isand" on see mida ma ikka ja jälle loen. Samuti Toomas Pauli "Eesti piiblitõlke ajalugu".

Kas te televiisorit vaatate?

Kuna elan 2-toalises korteris, siis kui telekas ühes toas mängib, kuulen teda teise tuppa nii ehk nii ja selle eest väga põgeneda ei suuda. Vaatan ikka: päevauudiseid, vahel naljafilme, näiteks "Nanny"-t, kui mul aega on. Televiisorist sõltuv ma ei ole, saan ka ilma hakkama.

Millist muusikat teile meeldib kuulata? Kas te oskate ise mingit pilli mängida?

Mul endal on muusikalist kuulmist vähe, ja võib öelda, et mul on labane maitse. Autos sõites kuulan näiteks hea meelega rahvalikke lugusid, Väikeste Lõõtspillide Ühingu, ka klassikatöötusi, üri muusika meeldib. Kuna ma ise muusikainimene pole, kipub skaala laiaks

koolist kepiga eemale ajama."

minema. Kunagi kui ma bioloogiat õppisin, olid pikad suvepraksid ja siis puht-mehhaaniliselt õppisin plokklöödil ära kümme lugu, pooli oskaks ka hetkel kuidagi mängida.

Kas te süüa oskate teha?

Jah, kalast oskan päris mitmesuguseid asju teha, liha ma nüühasti ei oska teha. Just kalast, näiteks ahvenafileed tehes, pikk ja terav nuga peab olema. Ja ma arvan, et ma teen päris häid sööke.

Kõige huviavam ja kõige kaugem koht, kus olete käinud?

Suuremad reisielamused on võib-olla seotud Siberi ja Kaug-Idaga ning Jakuutiaga, kus ma olen teinud ühe süstamatka ja ühe talimatka. Seal võib tõesti midagi fantastilist kogeda. Eksootilistest maadest olen Islandil käinud, meeldis ka, aga kuna ma seal olin konverentsil, siis looduses käimine ja selle nautimine jäi napiks. Reykjavik, linn nagu linn ikka. Aga külma üldiselt ei karda, pigem külm kui kuum. Jakuutias oli ööbimistel -50...-40 kraadi, aga saime ilusti hakkama. Võib-olla nüüd natuke kardaks.

Kas olite lapsepõlves hea või paha?

Pättust sai ikka teha, aga ma arvan, et pigem hea. Kodu on Pärnu lähedal maal. Pättused olid need tavalised maapoiste pättused, kas õunavargil käimised või nii. See oli pigem sport, neid õunu oli ju oma aias ka, aga kuidagi tuli mujal ennast tõestada. Aga suurt midagi lollust teha ei saanud.

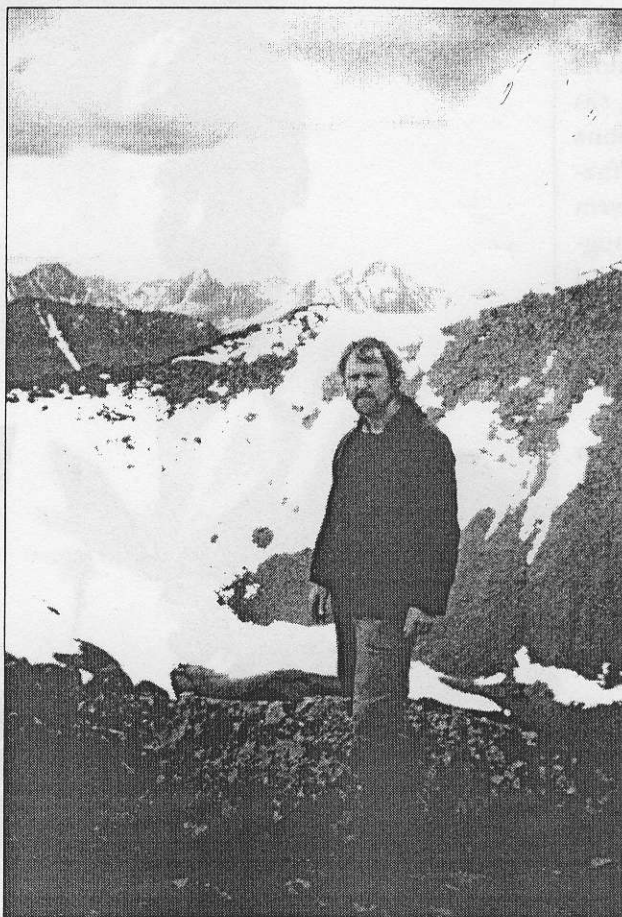
Kus te oma naisega tuttavaks saite?

See on vist üsna klassikaline skeem, et üks naisterahvas tutvustab ühele noormehele, kellega tal on ühised huvid, oma sõbrannat, ja lõppkokkuvõttes läheb nii, et noormees hakkab selle sõbrannega käima. Minu tutvumine oma abikaasaga oligi nii, et mul olid päris head suhted ühe neiuga, siis ta aga tutvustas mulle oma sõbrannat, kellest on tänaseks saanud minu naine.

Kes teil peres prügiambri välja viib?

(Vastab kähku)

Alati mina. Me oleme ka selle uuema

...ja möödunud suvel Uuralis.

aja inimesed, et prügi läheb sinna musta kilekotti ja tööle minnes võtan ma selle musta kilekoti ja tõstan elegantse liigutusega prügikonteinerisse.

Miks just kass koduloomaks?

Hetkel, sest ruumid ei võimalda koera. Alles möödunud nädalal viisin ma oma emale koerakutsika ja tagasi tulles otsustasime abikaasaga, et kui elamistingimused laienevad, võtame endale ka. Aga kass on kihvt, kitsastes oludes ainumõeldav loom. Võibolla kalu hakkaks ka kunagi pidama.

Miks teil habe on? Ja pikad juuksed?

Olin kohutavalt noor, kui hakkasin habet kasvatama, 18. Sellest ajast peale on mul habe olnud, välja arvatud nõukogude armee ja ükskord ka mingitel segastel asjaoludel ülikoolis ajasin korra habeme maha. Ligi kakskümmend aastat on habe olnud ja seda maha ajada oleks imelik. Paljud tuttavad ei tunneks mind ära, kuidas oma naisega on, ega sedagi tea. Juuksed

on ka poolpi-kad kogu aeg olnud. Siiani olen tahtnud end tunda noorena ja võibolla on see ka nüüsgune alateadlik hoiak, et kui ma juustest loobuks ja soliidsemaks hakkaks, ehk on siis ka see noorus kadunud, mis on nagunii kadunud, aga vähemalt süüsi säilinud.

Mida teile kõige rohkem teha meeldib?

See ei ole küll igapäevane tegevus, aga kui ma ikka olen seljakoti selga saanud võtta ja seal on magamiskott ja telk ja piisavalt süüa, siis... Ühesõnaga, matkamine on midagi nüüsgust, mida ma veel 15 aastat teha tahaks. See ilmselt on ka minu elu parim aeg.

Milline on teie suhe sporti?

Ma ei ole spordist kunagi eemale hoidnud, kunagi ma tegin maadlust. Mul on isegi B-klassis Eestis teine koht. Mängin meelsasti, kuid kehvasti korvpalli, aga see aitab natuke vormis hoida. Käisin jooksmas ning olen päris hea jalgpalli väravavaht. Olen sporti kogu aeg mõõdukalt teinud. Võistluste vastu tunnen huvi ja telerist jälgin näiteks suusatamist ja korvpalli.

Kumb oli enne, kas armastus usu vastu või usk armastusse?

Usun, et need kaks mõistet on kogu aeg koos olnud. See usk, mis armastusega koos ei ole, on tavaliselt üsna dogmaatiline ja vilets, ja see armastus, mis ilma usuta on, on võib-olla natuke laiali valguv ja ilma konkreetse objektiga noort luuletajat tunnistasid oma suure huviga projekti õnnestunud eesmärkita. Arvan, et nad on kogu aeg läbipõimunud olnud.

Kaie Heido

Alati sammu võrra teistest ees - Piret Kull

Kuidas sina Treffnerisse sattusid?

Kooliteed alustasin ma Karlova Gümnaasiumis, aga kuna mulle meeldis matemaatika, siis panid vanemad mu Kesklinna Kooli. Sealt edasi tulin Treffnerisse. See on kõige normaalsem kool Tartus ja see ei ole pugemine. Õpetajad ja õpilaskond on toredad.

Oli sul lapsepõlves mingeid hobisid?

Võibolla see, et kui ma käisin kas lasteaia viimases rühmas või juba esimeses klassis, siis oli üks selline vahva hobi, et ma käisin Tähe tänava raamatupoest ostmas matemaatika töövihikuid teisele ja kolmandale klassile ja siis kodus vaikselt lahendasin.

Meeldib sulle reisida?

Reisida mulle meeldib väga ja igal koolivaheajal ma proovin kuhugi Eestist välja minna. Välismaal käies kohtud sa teise elustiiliga inimestega ja nendega on hästi huvitav vestelda ning vahetada erinevaid elukogemusi.

On mõni selline maa, kuhu tahaks veel ja veel tagasi minna?

Iirimaa. Sinna ma võiks küll tagasi minna ja vabalt veel seigelda. Seal on hästi ilus loodus ja hästi-hästi lahked inimesed.

Suhe spordiga?

Ma olen nagu rohkem talvesportlane. Mulle meeldib lumelauaga sõita ja seda ma üritan talvel teha nii palju kui võimalik. Eks ma kogu aeg olen midagi teinud. Noorena ma käisin iluvõimlemas, siis ma käisin tantsimas, suusatamas, karates pool aastat. Nüüd ma olen rohkem nagu isetegevuse peale üle läinud, et kas ma lähen rattaga sõitma või niisama jooksmas.

Oled sa ka ekstreemspordi harrastanud?

No kui lumelauasõitu võib selleks lugeda, ja ilmselt loetaksegi, siis jah. Mingil määral olen ma sõitnud ka rulluisukudega ja siis BMX-iga.

On sul praegu mingi eesmärk, mille nimel vaeva näed?

Mina ja veel kolm noormeest (Risto Kalmre, Timo Toots ja Pent Talvet) tegime linnale ettepaneku teha Tartusse ekstreemspordipark. Sellest tuleks niisugune koht, kuhu saaks tulla kogu perega.

Idee iseenesest võeti rõõmuga vastu, aga probleeme on tekkinud rahastamisega. Projekt on valmis ja nüüd on vaja teada, kui palju annab linn raha ning kust seda siis juurde hankida.

Kui sa ei oleks see, kes sa oled, kes sa siis olla sooviks?

Kindlasti tuleb inimesel elus hetki, kus ta tahaks olla keegi teine. Praegu olen ma suhteliselt rahul oma eluga. Ei mõtle nagu sellele. Kui oleks võimalus, et saaks ühe päeva olla keegi teine, siis kindlasti kasutaks selle võimaluse ära. Lihtsalt proovimise mõttes.

Millised loomad sulle meeldivad?

Päris konkreetset lemmiklooma ei ole, aga mulle meeldivad kassid. Igasugused kiisud – metsakiisud ja aasakiisud. Nad tunduvad hästi graatsilised ja ilusad.

Armastad sa ootamatusi?

Häid ootamatusi? Jaa. Ma nagu ei talu sellist üksluiset ja pidevalt ühte punkti suunatud elu, et midagi ei toimu ja on ainult rutiin.

Mis sa vastssooost arvad?

Vastassugu meeldib mulle, ma ei saa seda eitada. Aga ma ei käi nüüd mingi sellise näoga ringi, et "tahan meest". Kui ma näen kedagi, kes mulle meeldib, siis ma võtaks teda kui sõpra. Mul on väga head sõbrad vastassooost ja ma tõesti usun seda, et mees ja naine kui erinevad soopooled saavad olla sõbrad ja ainult sõbrad.

Kes on sinu jaoks sõbrad?

Sõbrad on need, kellega koos on sul hea olla, keda sa saad usaldada ja kes on sinu jaoks olemas kui sa neid vajad.

Meeldib sulle oma autot omada?

Muidugi meeldib, kellele ei meeldiks. Selles suhtes, et mingil määral see annab sulle vabaduse ja hoiab aega kokku. See on nagu samm sõltumatuse poole.

Kannad sa kogu aeg kella?

Jaa. Ma olen paanikas, kui mul kella ei ole. Mulle üldiselt ei meeldi kui hilinetakse ja ma püüan ise ka mitte hilineda. Ma kannan meestekella või õigemini spordikella, sest see peab kauem vastu. Ma käin ujumas kellaga, teen kõiki spordialasid kellaga. Naistekellad ei pea sellele lihtsalt vastu, see on tõestatud fakt.

Karin Kiisk

Jalgrattaga kooli sõita - kas ka HTGs?

Kellele meist ei meeldiks hommikul jalgratta selga hüpata ja kooli poole vāntama hakata. Kuid paljudel pole selleks ratast, paljud elavad liiga kaugel.

Kuid üks asi ei lase meil kellelgi kooli rattaga tulla – pole oma sõiduriista kuhugi parkida. Võiks arvata, et koolihoovi ikka saab, kuid ei. Sealgi käib suur ehitamine-remontimine, isegi autod ei tohi sinna minna. Rääkimata siis jalgrattastest ja nende hoidjatest. Kuid on loota, et kunagi kulduses tulevikus saab kool korralikud jalgrattahoidjad ja õpilased saavad rahulikult tunnis olla, kartmata, et nende ratas võõra omaniku kätte satuks.

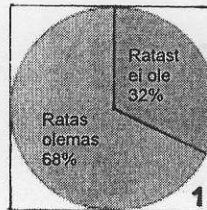
Mirjam Veermäe

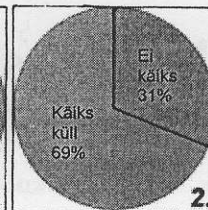
“Miilangu” viimasel leheküljel on seekord rattateemaline võistlus! Auhind kaupluselt “Ski & Surfhouse”

79 õpilast vastas “Miilangu” rattateemalisele küsitlusele:

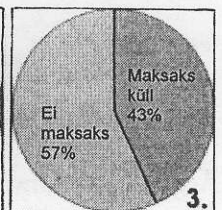
1. Kas teil on olemas ratast kasutamise võimalus?

2. Kas te käiksite rattaga koolis?

3. Kas te maksaksite parkimisvõimaluse eest?

Treffneri kooli õpetajad jalgratta seljas

Õp. Helgi Tering: “Olen kord elus näinud, kuidas vasikat on katnud lend-sipelgate parv. Ma mäletan, et see oli nii jube, et vasikas värises ja meie kõik olime ahastuses ümber. Üks mees teadis, mis teha – ta pani kindad kätte, võttis harja ja pühkis selle vasika nendest sipelgatest puhtaks. Ja kuna ma olen palju elanud maal ja oma lapsega sõitnud palju rattaga, siis ma tean, et ma olen paanilises hirmus sõitnud rattaga selle parve eest ära. See parv oli mul koguaeg kannul ja ma seljaga tunnetasin, et ta kohe maandub mu lapsele ja minule. Sõitsin siis kähku mäeotsa, et saaks ära soost. Seal puhus tuul parve ära.

Õp. Rita Zobel “Minu esimene jalgrattasõit lõppes takjapõõsas. Kuid ma ei andnud alla!”

Õp. Madis Reemann: “Paar aastat tagasi pidas politsei mind kinni, rattaga. Esimest korda elus ja ma pole kuulnud, et kedagi rattameest oleks politsei tülitanud. Ütles mulle, et hämaraks läheb, võiksite tuled juba põlema panna. Teine naljakas asi on see, et autod armastavad ette sõita, ei pane mind tähele. Ja mina astusin kapoti peale lõpuks. Ega ma ei lennanud, sain parasjagu pidama, aga nii enam-vähem, astusin temale kapoti peale kergelt.”

Õp. Maia Käppa: “Nooruses jalgrattaga kihutades öösel tundus, et tee on väga ideaalne. Ei mingeid probleeme ei olnud. Päeval tiirutasid seal ja tee oli kehva. Öine sõit oli alati hea teega. Jalgrattaga olen käinud nii palju koolis, et midagi erilist ei jäägi meelde. Busside ja autode liiklus oli

nii hõre. Hobused võistlesid minuga ainult.”

Õp. Hannes Jukk: “Tead, jalgrattal oli esimese hargi vahel dünamo. Seal ees, kus kodarad käivad edasi-tagasi. Kui sõites dünamo peale panna, siis läheb tagumik ette ja pea taha – suisa sadula alla. Ja see on häästi valus!”

Seekord on Miilangus juhtumid õpetajatega. Alates sellest väljaandest on käimas konkurss “Jalgratas” (minu elu ainetel). Lugusid ootame 20ndaks septembriks järgmisel kooliaastal. Parimad saavad ka auhinna ja lood avaldatakse Miilangus. Ilusat rattasuve!

Mirjam Veermäe

Tartumaa õpilasloomig pandi luulekogumikku

152 noort luuletajat tunnistasid luuleprojekti õnnestunud eesmärgi oma suure huviga

Tartu Kolme Kooli Liit ehk T3 on Hugo Treffneri Gümnaasiumi, Miina Härma Gümnaasiumi ja Mart Reini-ku Gümnaasiumi õpilasomavalitsuste ja õpilaste ühendus, millele pandi alus 1998. aasta kevadel ja mis sündis noorte omaalgatusena. 1999. a. suvel loodi käesoleva luulekonkursi projekt.

Kust see idee tuli? - niiviisi oleks ilmselt siinkohal õige küsida. Idee tuli sellest, et õpilasluule on omapärane eesti kirjanduse osa, mis seni on saanud vähese tähelepanu osaliseks. Läbi aastakümnete on Eestis ju viljeldud õpilasluulet, kuid need luuletused on reeglina olnud sahtlisse kirjutatud. Korraldajate mõtteks oli need sealt välja tuua, et anda nii kirjutajaile innustust läbi nende tunnustamise ning leida nii mõnigi talent, kes muidu jääkski sahtlisse või koolialmanahhi. Ühesõnaga - me tahtsime juhtida tähelepanu õpilasluulele kui

nähtusele ja ka selle viljelejatele. Ja kuna seda oleks olnud raske teha ainult kolme kolme kooli hõlmava projektiga, otsustasime korraldada luulekonkursi kõigi Tartu linna ja maakonna koolide õpilastele.

Korraldajana on hea meel tõdeda, et projekt täitis oma eesmärgi. Sellest annab tunnustust suur huvi selle vastu, mille parimaks väljenduseks on osavõtjate arv. 152 noort autorit võistlemas 252 kirjatööga - need on suurepärased numbrid esmakordselt korraldatava konkursi kohta. Ja lisaks kvaliteedile oli konkursil esindatud ka kvaliteet - kõik zhürii liikmed "kurtsid" osalejate hea taseme üle, mis tegi neile hindamise ja parimate selgitamise väga keeruliseks.

Sellesse kogumikku on kokku pandud ainult osa neist suurepärasest töödest, mis konkursile laekusid. Kõik lihtsalt ei mahtunud. Nii avaldame me

ainult need tööd, mis pälvisid zhürii poolt tunnustust ja tähelepanu, kusjuures siin ei leidu mitte ainult auhinnasaajate töid. On esindatud ka teisi autoreid, kes hindajatele silma jäid.

Lisaks muudele andmetele on kogumiku lõpus samuti ära märgitud luulekonkursi raames toimunud nn. alakonkursi ehk T3e-sisese etluskonkursi parimate osalejate nimed.

Korraldajad loodavad, et Tartu Kolme Kooli Liidu projekt ei jää mitte viimaseks ettevõtmiseks antud valdkonnas. Meiepoolse kogemuse põhjal võib julgelt kinnitada, et analoogseid konkursse on vaja korraldada ka tulevikus. Miks mitte ka üle - eestilisi ... ?

Siim Sikkut

T3e juhatuse esimees

Luulekonkursi "...?" projektijuht

T3 luulekonkursi "...?" laureaadid

Aegu tagasi toimus T3 luulekonkurss. Järgnevalt avaldame VI vanuserühma parimad ja etluse esikolmiku. Züriis olid: Lehte Ainsalu, Hille Ojala, Evelin Tiitsaar, Jana Kübar, Aile Laats ja Kristi Koger.

VI vanuserühm

1. Laur Kaunissaare HTG (Nime all Saddam) Luuletsükkel "2+2=4?"
2. Auli Kütt MHG (Eike Maan) "Valguse ja varju piiril?"
3. Taile Palm Puhja Gümn. (Marii) "Kuid miks süs? Viidingule"
4. Kaarel Tering MHG (Filosoof) "Sülipea Pärsia kuningale??"
- 5.-6. Toomas Plaado HTG (Altamira Methos) "Kas see on armastus?"
Liisa Muuga HTG (Udu) "Stereo-tüüp?"

Etluses oli järjekord järgmine:

1. Laur Kaunissaare HTG
2. Laura Kuusk HTG
3. Rasmus Kull MHG

Must lepib mahajäänud etturi olemasoluga, peaasi et saaks tülrika ratsu minema ajada

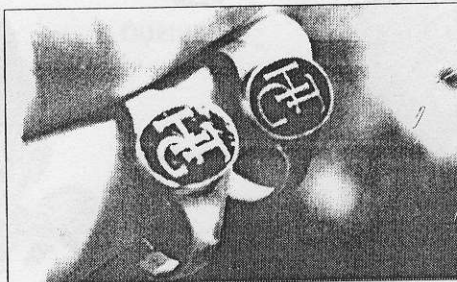
kas teate seda punapäist tüdrukut
kelle silmad alati vilavad
päikesevalguses
kes alati vaatab üles
kui varesed temast pargis röökides
mööda lendavad
kelle saapad on lõrtsiniisked
kuid kes siiski astub nagu printsess
üle taevast peegeldavate lompide
kes omaette sammudes vilistab
ammuununud lööklaule
kes alati kerjustele naeratab
ning kellele kerjused alati õnnistust
soovimata vastu naeratavad
kes aastaringselt kannab
üht-sama mustpunast kulunud-villast
rätti
kuid kelle juuksed ometi räti varjust
pimestavalt säravad
kellest keegi ei tea kus ta elab
kuid kes hommikuti alati puhanult
naeratab
kas teate teda
see luuletus ei ole temast
vaid tema vennast
kes suri kolm aastat
kuus kuud
tagasi
kolmapäeval

Laur Kaunissaare

Sõrmused – üks suur pettumus

Koolisõrmus – au ja uhkus gümnasisti sõrmes. Nii arvasid paljudki, enne kui said kätte koolisõrmused. Kümnenadikud pidid läbi elama mure, kui neile ulatati nende sõrmused. Ilusa ja elegantse sõrmuse asemel tuli sõrme torgata paks ja väga lohakalt tehtud ring. Hinna eest, mis välja käidi, oodati kindlasti kvaliteetsemat kaupa. Nimed, mis sinna sisse graveeriti, olid nurgelised ja sõrmus määris sõrme, sest kraadidki ei näidanud päris hõbedat.

Sõrmused, mis saadi, on kriitika all. Paljud väidavad, et nood oleks nagu kraani otsast lõigatud. On ju sõrmused tõesti tohutult paksud. Poiste sõrmes see nii väga ei häirigi, aga tüdruku peenes sõrmes on kole küll.

Selle aasta sõrmus (vasakul) on jämedam, puudu on ka muster ehte hõbedaselt pinnalt, HTG on paksemate tähtedega ja õpilase nimi pole eriti korralikult kirjutatud.

On juhuseid, kus nimed on valesti kirjutatud – see näitab hoolimatust tegija poolt. Seega on solvumine õigustatud, kui nimi on kirjutatud vigadega või hoopiski väikese tähega. Need õnnelikud, kellel on nimi õigesti kirjutatud, pole

ikkagi rahul – kalligraafiafiast on asi kaugel.

Paar tundi sai sõrmust kanda, kui sõrm oli juba roheliseks tõmbunud. Süüdi loomulikult sõrmus. Vähe sellest, et nad sõrmi määrivad – nad määrduvad ka ise. Tõmbuvad mustaks ja puhtaks enam ei lähe. Pese palju tahad!

Kõige lootusetumad on need juhtumid, kui kukub pealt glasuur. Siis ei ole enam koolisõrmusest juttugi – pole ju aru saada, mis sõrmusega tegemist.

On märgitud, et sõrmused olevat mõne aasta jooksul järjest nigelamaks läinud – eks ta ka tõsi ole! Ega kõik 11ndikudki oma ehtega rahul ole. Nii etlaksime alt rebased!

Mirjam Veermäe

Olla indiviid – olla lihtsalt ise

Kunstiinimese (kirjanik, kujutav kunstnik, muusik jne.) eelduseks on boheemlus, ehk siis kunstiinimest tunnistatakse sellena vaid koos boheemlusega.

Jama. Mass on endale lihtsalt seisukoha võtnud, et kunst käib käsikäes ükskõiksusega. Mass usub, et kui kunstnikul on samad käitumisnormid, kui neil endil, siis ei ole ta õige kunstnik. Mulle tundub, et mõned kunstnikudki näevad boheemlased välja (ja käituvad boheemlastena) vaid seepärast, et neid usutaks.

Boheemlus on tegelikult ju eelarvamuste puudumine. Kui aga kunstnik peab ennast tõestama välimuse ja käitumise kaudu, siis on see ju eelarvamus (eelarvamus, et sedasi ta suudab ennast tõestada). Seega pole taoline käitumine kaugeltki mitte boheemlus.

Selline *fake* on isegi nii levinud, et minus on hakanud tekkima tõrge massist erinevate kunstiinimeste vastu. Mulle tunduvad palju tõelisematena need, kes on välimusest hallid kujud ja kellest vaid õhkub vaimsust.

Loova isiksuse aluseks on vaba mõtlemine, hetkeolukorra hindamine, pisut kriitilist meelt ning oma positsiooni kindlaksmääramine ajas ja ruumis. Need omadused on kõik mittemateriaalsed,

pole haisugi välimusest ja ettemääratud käitumisest.

Tundub, et sellise “wannabeartist” välimuse tingib eneseteostussoov. Millegagi on vaja ju ennast märkida. On vaja ju saada endale “oma mina”.

Sedasi teise inimese “mina” varastades ei saavuta ju tegelikult seda, mida soovitakse. Vastupidi, taolise matkimisega hoopis hävitatakse üks individuaalsus. On palju huvitavam, kui inimesed erinevad teineteisest. Kui juhtubki, et su välimus läheb kellegi teise välimusega kokku, siis olgu su mõte vähemalt sinu enda oma.

Indiviidi mõte ongi see, mis teda teistest eraldab ja mis määrab tema individuaalsuse. Seepärast pole vaja leida ennast teistest. Tuleb olla lihtsalt ise.

Sander Haugas

Kes on boheemlane?

ÕS 1999 – korrapäratu, muretu eluviisiga haritlane

VÕS 1961 – (< pr. *bohème*, algelt: mustlane) materiaalselt kindlustamatu isik (eriti nn. vabade elukutsete esindajate – näitlejate, kirjanike, kunstnike hulgast)

10c klass arvas nii:
paistab olevat

- meeldivalt laisk ja hooletu, aga tark inimeseloom
- elab omas maailmas, tavainimestele paistab imelik, kergelt hajameelne
- muretu eluviisiga tarkur, elab päev korraga
- häbitunnet tal vist pole

kas tunnete ära?

väljakasvanud soeng ja 3-päevane habe; riietub teistmoodi, suvalt, originaalselt; kannab kortsus ja määrdunud riideid.

Siinkohal kuulutab Miilang välja luulevõistluse “Mu boheem”.

Võistlustööd esitada 20. septembriks, märgusõnaga varustatult. Teave autori kohta (nimi, klass) lisada kinnises ümbrikus. Parimad poeesid avaldatakse ja autoreid pärjatakse.

Luulelist suve!

ROLLERBLADE
RULLUISUD

SKATEBOARDID

JALGRATTAD
müük ja hooldus

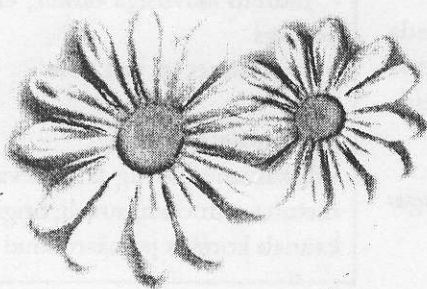

SKI & SURF HOUSE

TARTUS BAERI 1, TEL 27 441 359 • WWW.SURFHOUSE.EE

Vasta küsimusele
**MIS VÄRVI ON "KONA" KÕIGE ODAVAM
JALGRATAS "Ski & Surfhouse'is" ?**
- võid võita jalgrattaluku!

Õige vastus saada 30. juuniks: htg.miilang@mail.ee

Tusat suve, treffneristid!

Miilang

